

ת"ד 4567/05/18 - דוד באזוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

ת"ד 4567-05-18 מדינת ישראל נ' באזוב

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה
מבוא

כבוד השופטת רות וקסמן
דוד באזוב
מדינת ישראל

1. בפני בקשה להורות למזכירות בית המשפט להנפיק אישור הפקדה שתוקפו החל מיום 2.3.2020, וזאת משהמבקש חתם על תצהיר במשרד עורך דינו ביום 2.3.2020, אשר לא הופקד בבית המשפט בשל טעות אנוש ומשבר הקורונה.
2. ביום 5.11.2019 הודה המבקש בעובדות כתב האישום בתיק 4567-05-18 והורשע בעבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, חבלה של ממש לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.
3. ביום 2.12.2019 נגזר דינו של המבקש במסגרת הסדר טיעון והושתו עליו העונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים ו-15 ימים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית שרוצתה, פסילה על תנאי 2 חודשים ל-3 שנים וקנס בסך 1600 ₪.
4. המבקש היה אמור להפקיד את רישיון הנהיגה או לחילופין תצהיר ערוך כדין במזכירות בית המשפט עד ליום 2.3.2020.
5. ביום 31.5.2020 בבקשה למתן הוראות שהוגשה על ידי בא כוח המבקש ניתנה על ידי החלטה לפיה לא מצאתי בסיס להעתר לבקשה, בהעדר תצהיר ופסיקה ולאחר עיון בתגובת המשיבה.
6. ביום 9.6.2020 הוגשה הבקשה שנית והוכתרה בכותרת "המשך לבקשה למתן הוראות וכן בקשה לקביעת דיון במעמד הצדדים" לאור האמור בסעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

7. ביום 25.6.2020 התקיים דיון במעמד הצדדים.

טענות ב"כ המבקש

1. בשל טעות אנוש וסגירת משרדו בשל משבר הקורונה לא הוגש תצהיר בזמן לבית המשפט.
2. המבקש לא נהג כל התקופה, תמך הנטען בתצהיר מיום 8.6.2020.
3. רישיון הנהיגה של המבקש הופקד במשרד הרישוי בגין פסילה לתקופה של 3 חודשים ביום 1.3.2020 (מב/1).
4. הבקשה מוגשת לבית המשפט ולא למשרד הרישוי היות ועל המבקש לרצות גם את הפסילה במשרד הרישוי וגם את הפסילה שהושתה עליו בבית המשפט וזאת לא בחופף.
5. הפנה לפסיקה תת"ע 3971-05-12 מ"י נ' בראל; עפ"ת 45276-08-13 בראל נ' מ"י; עפ"ת 55864-07-12 כאמל נ' מ"י.

טענות ב"כ המשיבה

1. גזר הדין ניתן ביום 2.12.2020, המשיבה הסכימה ל-60 ימי עיכוב ביצוע לצורך התארגנות, כאשר ב"כ המבקש ביקש 90 ימי עיכוב ביצוע ובית המשפט נעתר לבקשתו.
2. הבקשה הינה למעשה להורות על חישוב פסילה בדיעבד בלא שהופקד רישיון נהיגה/תצהיר, תוך שהוא נתלה במשבר הקורונה.
3. התאריך האחרון להפקדת רישיון הנהיגה/התצהיר היה 2.3.2020, בו בתי המשפט טרם החלו להיסגר.
4. בקשת המבקש לחישוב פסילה מקומה ברשות אחרת.
- על פי סעיף 42 לפקודת התעבורה היה על המבקש להפקיד את רישיונו/תצהירו בבית המשפט, שכן לפי האמור בסעיף, הפסילה לא תחושב אלא אם הופקד הרישיון/התצהיר.
5. על פי תקנה 556 לתקנות התעבורה על בעל רישיון נהיגה שנפסל על ידי בית משפט, להפקיד את רישיונו באותו בית משפט שהורה על פסילתו.

6. באשר לפסיקה שהומצאה, הנסיבות אינן דומות ופסקי הדין ניתנו לפני הלכת ג'אבר.

7. הפקדת הרישיון במשרד הרישוי אינה מוכיחה כי המבקש אכן לא נהג.

8. מדובר בבקשה לפסק דין הצהרתי וספק אם לבית המשפט לתעבורה הסמכות לדון בכך.

דין והכרעה

הבקשה שבפני הינה להורות למזכירות להנפיק אישור הפקדה החל מהיום בו חתם המבקש על תצהיר במשרד בא כוחו בעוד שהתצהיר לא הוגש לבית המשפט.

השאלה הינה האם מניין הפסילה שהוטל בגזר הדין שניתן על ידי בית משפט, יחל אוטומטית ללא צורך בביצוע הפקדה בעת שהרישיון מופקד ברשות אחרת בגין עבירה/תיק אחר?

1. על פי בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מ"י הסמכות לחישוב תקופת הפסילה, נתונה למשרד הרישוי.

יכולתי לסיים החלטתי זו תוך דחיית הבקשה והפניית המבקש למשרד הרישוי, עם זאת בחרתי להכבד ולפרט הנושא.

2. ענייננו בבקשה לפיה הפקיד המבקש את רשיונו במשרד הרישוי לאחר שנפסל לתקופה של 3 חודשים, ביום 1.3.2020, כאשר בנוסף, היה עליו להפקיד את רשיונו/תצהיר חלף רשיון בבית המשפט ביום 2.3.2020 במסגרת הליך משפטי שאינו קשור לפסילתו במשרד הרישוי.

3. סעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה קובע כי: "בחישוב תקופה לא יבואו במניין -

(1) התקופה שחלפה עד מועד מסירת הרשיון לרשות שנקבע לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;"

ההוראה המשלימה לסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה נקבעה בתקנה 557 לתקנות התעבורה הקובעת כי:

(א) הודע לבעל הרישיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי העניין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה.

(ב) הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רשיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי העניין, כי רשיונו של בעל רשיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרשיון, יתחיל מירוח תקופת

הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.

4. בית המשפט העליון קבע, כי לאור נוסח החוק, אין חישוב פסילה בדיעבד, אלא מיום בו הופקד רישיון הנהיגה או התצהיר לבית המשפט, רע"פ 4446/04 ניסים ביטון נ' מ"י:

"הפרשנות המוצעת על ידי בא-כוח המבקשים מובילה לתוצאה אבסורדית, באשר מצבו של נהג עברין שלא מילא אחר ההוראה בדבר הפקדתם של הרישיון או חליפו, יהיה טוב מזה של נהג שפעל על פי הוראות הדין. יתרה מכך, הפרשנות המוצעת תעודד נהגים עבריינים שלא להפקיד כלל את רישיונם בבית המשפט, וכתוצאה מכך ייחשף הציבור לאותה סכנה עליה כבר הצבעתי, שאותם נהגים יוסיפו לנהוג ברכב אף שבית המשפט הורה על פסילתם. העולה מכל האמור הוא, שסעיף 42(ג) לפקודה קבע עיקרון אחריו אין מהרהרים, ולפיו התקופה שחלפה מיום גזר-הדין ועד למסירת הרישיון לרשות המוסכמת, לא תבוא במניין תקופת הפסילה. בעקבות קביעתו של אותו עיקרון, נקבע ההסדר שבתקנה 557, שהוא מנהלי באופיו, שהנחיותו לעניין מסירת הרישיון או חליפו (התצהיר) ברורות, וממילא אין צורך להידרש לו לא במסגרת גזר-הדין ולא בבקשות נוספות מן הסוג שהוגשו לערכאות קמא ("בקשה לחישוב תקופת הפסילה").

5. ברע"פ 8310/10 מאיר כהן נ' מ"י נידונה השאלה האם על אדם שהפקיד רישיון במסגרת הליך משפטי אחד, ובעודו מופקד הושתה עליו פסילה נוספת בבית משפט אחר, חלה החובה להצהיר על ההפקדה בהליך הראשון בפני בית המשפט שגזר את הפסילה הנוספת, כדי שתקופת הפסילה השניה תבוא במניין מיום סיום התקופה הראשונה.

6. ההלכה שנקבעה היא כי גם אם רישיון הנהיגה מופקד בתיק אחר, החישוב אינו אוטומטי מסיום הפסילה הראשונה ועל הנאשם לבצע הפקדה נוספת.

7. כתוצאה מהלכה זו, אשר פנתה אל המחוקק להסדרת אי הבהירות בתקנות התעבורה, חוקקה תקנה 557(ה) לתקנות התעבורה ביום 30.3.2011, הקובעת כי: "**המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירוך תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור.**"

התקנה מחדדת את הצורך בהפקדה נוספת של אישור על ההפקדה הראשונה, והיא התקנה המנחה לעניין זה, כאשר מעין בפרוטוקול הדיון שנערך בעניין זה בכנסת, עולה כי מחוקק המשנה ביקש להבהיר כי **נדרשת חובת הפקדה בידי הרשות הרלוונטית בכל תיק ותיק**. לעניין זה ר' דברי כב' השופט לוי בפרשת כהן: "**אין להתחיל לרצות עונש במחדל, באי עשייה**" (רע"פ 8310/10 מאיר כהן נ' מ"י).

ואולם, תקנה זו לא חלה כאשר רישיון הנהיגה הופקד במסגרת החקירה במשטרה באותה עבירה ובמסגרת אותו הליך, ובמצב שכזה אינה מחייבת הפקדה נוספת (ר' בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מ"י). לא כך הם פני הדברים במקרה דנן.

8. לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מקום בו נפסל בעל רשיון נהיגה והפקיד רשיונו ולאחר מכן נפסל שוב במסגרת הליך אחר, חלה עליו החובה לשוב ולהפקיד רשיונו בעקבות הפסילה הנוספת, ולהמציא לרשות אישור על ההפקדה. מירון תקופה הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור האמור.

9. למעלה מן הצורך, באוביטר יצוין כי לא הוגש תצהיר מטעם בא כוח המבקש, לציון כי במשרד עו"ד גולן עורכי דין נוספים צעירים אשר יכלו להגיע למשרד ולטפל בתצהיר שנטען כי הוגש, לא הומצאו אסמכתאות חיצוניות להיות המבקש בפסילה למעט מב/1 וכו'.

סיכום

כל עוד לא הפקיד המבקש את רשיונו או תצהירו, או אישור של רשות אחרת, לא החלה להימנות תקופת פסילתו ולא ניתן לחשבה מיום 2.3.2020 וזאת לאור הקבוע בתקנה 557(ה) לתקנות התעבורה, בהיותה התקנה הקובעת לעניין זה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי בקשה זו הוגשה בשל טעות אנוש וכן העובדה כי המבקש הינו נהג מונית המתפרנס מנהיגה.

לעניין משבר הקורונה יצוין כי משבר זה נתן אותותיו על תפקוד המשק ובתי המשפט רק באמצע חודש מרץ 2020 ולא במועד שניתן התצהיר במשרד בא כוח המבקש.

יחד עם זאת, ולאור העובדה כי המבקש במסגרת בקשתו, הגיש תצהיר התומך בבקשה (לכשהוגשה מחדש), ביום 8.6.2020 ובו הצהיר כי לא נהג מהיום בו היה אמור להתחיל בריצוי הפסילה בתיק זה, וכי רשיון הנהיגה אינו בידיו, וכן לאור העובדה כי המבקש צירף אישור ממשרד הרישוי לפיו הופקד רשיונו ביום 1.3.2020, הנני רואה בתצהיר זה חלף רשיון ומורה למזכירות להמציא למבקש אישור הפקדת רשיון מיום הגשת התצהיר האמור.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.